

ASIAN AND MIDDLE EASTERN STUDIES TRIPOS PART II
Middle Eastern Studies

Friday 8 June 2012 13.30 – 16.30

MES. 36 THEMES IN HEBREW LITERATURE

Answer **four** questions.

All questions carry equal marks

*Write your number **not** your name on the cover sheet of each answer booklet.*

STATIONERY REQUIREMENTS

*20 Page Answer Book x 1
Rough Work Pad*

SPECIAL REQUIREMENTS

None

You may not start to read the questions
printed on the subsequent pages of this
question paper until instructed that you may
do so by the Invigilator.

1. Translate the following **seen** passage into **English**, commenting on features of interest, and also as indicated [13 marks for translation and 12 marks for comment]:

^{6:1} בְּשִׁנְתֵּדוֹת הַמֶּלֶךְ עָזָהו וְאֶרְאָה אֶת־אָדָן יִשְׁבֵּעַ עַל־כֶּסֶא גַּם וְגַשְׂא וְשׂוֹלִיו מְלָאִים
^{6:2} אֶת־הַהֲבָל: שָׁרְפִים עַמְּדִים | מִפְּעָל לֹא שָׁשׁ כְּנַפְים שָׁשׁ לְאַחַד בְּשִׁתִּים | יִכְפֵּה
פְּנֵיו וּבְשִׁתִּים יִכְפֵּה רְגָלָיו וּבְשִׁתִּים יַעֲפֵף: ^{6:3} וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יְהֹוָה צְבָאוֹת מֶלֶא כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: ^{6:4} וַיַּנְעַז אָמֹת הַסּוּסִים מִקּוֹל הַקּוֹגָא וַהֲבֵית יִמְלָא
עַשְׁזָן: ^{6:5} וַיֹּאמֶר אָזִילִי כִּינְדָּמִיתִי כִּי אִישׁ טָמָא־שְׁפָתִים אָנֹכִי וּבְתוֹךְ עַמִּטְמָא שְׁפָתִים
אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּאֶת־הַמֶּלֶךְ יְהֹוָה צְבָאוֹת רָאוּ עִנִּי: ^{6:6} וַיַּעֲרֵף אֵלִי אֶחָד מִזְהָשְׁרָפִים וּבִידּוֹ
רְצָפָה בְּמַלְכָתִים לְקָח מִעַל המִזְבֵּחַ: ^{6:7} וַיַּגְעַע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר הַנֶּה נָגַע זֶה עַל־שְׁפָתִיךְ וָסֶר
עֻזָּךְ וְחַטְאָתְךָ תִּכְפֵּר: ^{6:8} וְאָשָׁם אֶת־קָול אָדָן אָמַר אֶת־עַמִּי אָשְׁלָח וּמַיְלָךְ־לָנוּ וְאָמַר
הַנָּנִי שְׁלַחֲנִי:

Isaiah 6:1-8

Discuss the near eastern background to the commissioning scene portrayed in these verses.

2. Translate the following **seen** passage into **English**, commenting on features of interest, and also as indicated [13 marks for translation and 12 marks for comment]:

^{3:1} שָׁמָעוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דָּבַר יְהֹוָה עַל־יכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־הַמְשֻׁפְחָה אֲשֶׁר
הַעֲלִיתִי מִאֶרֶץ מִצְרָיִם לְאָמֶר: ^{3:2} רַק אֶתְכֶם יְדַעְתִּי מִלְּמַשְׁפָחוֹת הַאֲדָמָה עַל־כֵן אָפְלָד
עַל־יכֶם אֶת כָּל־עַזְנֵתֵיכֶם: ^{3:3} חִילְכּוּ שְׁנַיִם יְחִידָה בְּלֹתִי אַסְנוּעָדוֹ: ^{3:4} הַיָּשָׁאָג אֲרִיה בְּעִיר
וְטֻרְף אַיִן לוּ הַיָּתֵן כְּפִיר קָולוּ מִפְעָנָתוֹ בְּלֹתִי אַסְלָכָד: ^{3:5} הַתְּפִל צְפוֹל עַל־פֶח הָאָרֶץ
וּמְזֻקָּשׁ אַיִן לָהּ הַיְעַלְה־פֶח מִזְהַאֲדָמָה וְלֹכֶד לֹא יַלְפּוֹד: ^{3:6} אַסְמִיתְקָע שׁוֹפֵר בְּעִיר וּעַם
לֹא יַחֲרֹדוּ אַסְמִתְהִיא רָעָה בְּעִיר וַיְהֹוָה לֹא עָשָׂה: ^{3:7} כִּי לֹא יַעֲשֵׂה אָדָן יְהֹוָה דָבָר בַּי
אַסְמִילָה סֹדוֹ אֶל־עַבְדֵיו הַנְּבִיאִים: ^{3:8} אֲרִיה שָׁאָג מֵלָא יְרָא אָדָן יְהֹוָה דָבָר מֵלָא יְגַבָּא:

Amos 3:1-8

What does this passage imply about (a) the relationship between God and Israel; (b) the prophetic self-consciousness of Amos?

3. Translate the following **seen** passage into **English**, commenting on features of interest, and also as indicated [13 marks for translation and 12 marks for comment]:

^{5:18} הִזֵּה הַמְתַאֲנִים אֶת־יֹום יְהוָה לְכֶם יוֹם יְהוָה הַוְאֶ-חַשֵּׁד וְלֹא־אָזֶר: ^{5:19} בַּאֲשֶׁר יָנוּס אִישׁ מִפְנֵי הָאָרֶץ וּפְגַעַנוּ הַדָּבָר וּבָא הַבִּית וְסָמַךְ יָדוֹ עַל־הַקִּיר וַיַּשְׁכַּן הַנְּחַשׁ: ^{5:20} הַלְאֵ-חַשֵּׁד יוֹם יְהוָה וְלֹא־אָזֶר וְאָפָל וְלֹא־נָגַה לוֹ: ^{5:21} שְׁנָאָתִי מִאָסָתִי חָגִיכֶם וְלֹא אָרַח בְּעַזְרַתֵּיכֶם: ^{5:22} כִּי אִסְמַתְּעַלְוִלִּי עַלְוֹת וּמִנְחַתֵּיכֶם לֹא אָרַחַתָּה וּשְׁלָמָם מַרְיאַיְיכֶם לֹא אָבִיט: ^{5:23} הַסְּרִ מַעְלֵי הַמִּזְבֵּחַ שְׁגִיד וּזְמֻרָת נְבָלִיךְ לֹא אָשְׁמָע: ^{5:24} יִגְלֶל בְּמִים מִשְׁפָט וְצִדְקָה בְּנַחַל אִתָּן: ^{5:25} הַזְּבָחִים וּמִנְחָה הַגְּשֻׁתָּסִלִּי בְּמִזְבֵּחַ אַרְכָּעִים שְׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל: ^{5:26} וְנִשְׁאָתָם אֶת סְבוֹת מַלְכֵיכֶם וְאֶת כַּיּוֹן צְלִミֵיכֶם כּוֹכֵל אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂיתֶם לְכֶם: ^{5:27} וְהַגִּילְתִּי אֶתְכֶם מִתְּלָא לְדִמְשָׁק אָמֵר יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאות שְׁמוֹ:

Amos 5:18-27

'Amos more than any prophet is marked by his tendency towards transformations, or reversals, of familiar themes.' Assess this view of Amos.

4. Translate the following **seen** passage into **English**, commenting on features of interest, and also as indicated [13 marks for translation and 12 marks for comment]:

^{2:1} עַל־מִשְׁמַרְתִּי אַעֲמַדָּה וְאַתְּצַבֵּה עַל־מִצּוֹר וְאַצְפֵּה לְרָאוֹת מִה־יְדַבֵּר־בָּי וּמָה אָשֵׁב עַל־תוֹכְחַתִּי: ^{2:2} נַיְעַנְנִי יְהוָה וַיֹּאמֶר בְּתוֹב חֹזֶן וּבְאָר עַל־הַלְּחוֹת לְמַעַן יְרוֹץ קֹורֵא בָּזֶן: ^{2:3} כִּי עָזָן חֹזֶן לְמוֹעֵד וַיַּפְחֵךְ לְקָצֵן וְלֹא יַכֹּב אִסְמִיתְמָהָמָל חַפְחַ-לְוִי כִּי־בָא זֶבָא לֹא אַחֲרֵי ^{2:4} הַגָּהָה עַפְלָה לְאִישָׁרָה נִפְשָׁז בָּזֶן וְצִדְקָה בְּאָמֹנוֹתָיו יְחִיָּה: ^{2:5} וְאֶל כִּי־הַנִּין בָּזְגָד גָּבָר יְהִיר וְלֹא יִגְּנֹה אֲשֶׁר הַרְחֵב בְּשָׁאֹל נִפְשָׁז וְהֹא כְּמֹות וְלֹא יִשְׁבַּע וְיִאָסֶף אֲלֹיו כָּל־הַגּוֹיִם וְיִקְבַּץ אֲלֹיו כָּל־הַעֲמִים: ^{2:6} הַלְזֹא־אָלָה כָּלִים עַלְיוֹ מִשֵּׁל יִשְׁאוֹ וּמַלְיאָה חִיקּוֹת לוֹ וַיֹּאמֶר הַזְּמִרְבָּה לְאֶלְוֹן עַד־מְתִי וּמַכְבִּיד עַלְיוֹ עַבְטִיט:

Habakkuk 2:1-6

Discuss the function of the prophet as it is represented in verses 1-3.

(TURN OVER

5. Translate the following **seen** passage into **English** and comment as indicated below [13 marks for translation and 12 marks for comment]:

השעה הייתה שמנוה בערב בדיק, והשעון בחדר הגדל,
בביתה של הרסה פרידמן, החל לצלצל.
המורה ברוכוב אמר בלבו: "רק שפרידמן השיכור לא יופיע
פתאום."
אביה של הדסה היה שיכור, וכל ערב היה חוזר הביתה, מתנווד
מן היין ששתה במושבה עם העגלונים. על הרוב היו שני עגלונים
בריאים נושאים אותו לבתו, והוא היה שר את השיר שלו, אולי
השיר היחיד שידע :

**עד אונגה קיימה לה,
איש לא פגון
איש לא פגון געתה...**

השעה הייתה שמנוה, המורה ברוכוב והרסה פרידמן ישבו אל
השולחן בחדר הגדל, זה מול זה. הדסה השפילה את עיניה אל
השולחן, והמורה ברוכוב החזיק את כובעו בידו ולא ידע מה לומר.
על הקיר ממולו תלואה הייתה תמונה אמה של הדסה, גדולה
במסגרת מפוארת. היא הלכה לעולמה לפני שנים רבות.

Y. Kenza, *Aharey Hechagim*, 1964, p. 5.

Point out some of the tensions apparent in this passage and the way they are framed.

6. Translate the following **seen** passage into **English** and comment as indicated below [13 marks for translation and 12 marks for comment]:

שעטו של لأنגפום דחוקה הייתה. וייס פנה לדרך המוליכה אל
ביתו; لأنגפום ולוין הוקן הוסיף לעלות בדרך-העפר. עברו את
המסילה ונכנסו לרחוב הרכבת. וייס עמד שעה ארוכה וה התבונן אל
הסרסור השמן והגמוך המשיכ בתרנגולות-ידיים ערות עם הוקן שעל
החמור, בקש לקלוט דבר מшибתם. הרוח החמה שיבשה את שמייע-
תו. השניהם אף לא הפכו את פניהם לראותם עודו עזם ומנסה
להואין להם.

כשנכנסו לביתו השתקדל לכובש את התרגשותו.

"בנות, יש לנו פרדס. פה, לא הרחק מן הבית."

ברכה נאנחה.

Y. Kenza, *Aharey Hechagim*, 1964, p. 19.

Discuss some of the ironies in the declaration at the end of the passage and contextualise them literarily and historically.

7. Translate the following **seen** passage into **English** and comment as indicated below [13 marks for translation and 12 marks for comment]:

ושמא בכל זאת ? הנה-עתה, כאן. רק רגע זה יארך. נתג עוצר. רד, يا חסן. לך הביתה. עשה משחו. דבר. עצוז. אמר. הנה עתה. זה הרגע. היה נא לבסוף, כוואב ימים רבים וארכלים וריקים, היה נא אדם כאשר חפצת. השדה היה מחלת זהב אחת גודלה ורדות. מלאה כל עשרה אלפי הדונם היו אzo כפר פלאית, לא ואדריות, לא גבעות, לא מעלות ולא מורדות, לא כפרים ולא עצים — הכל נתרקע למקשה זהב אחת, חלקה רדויה אחת, ומעליה זרויים אבקות, פז מהbehב, נרגש, חלקת זהב עגולה, עצומה, עד-איין-אפסים, ואסילו אם יתמן שמאחור (ושמה אין מסתכלים), בערפל הערב, היורד על התרזות, אסילו אם שם, אפשר, יש איזה עצב אחר, עצב כוסס, אותו עצב של מייודע, של אולתידר מהפירת, של מייודע שבלב אשה ממתנת, של מייודע של גוירות-חיה, של מייודע אחד פרטיה מאוד, ושל מייודע אחר, כלל, שהשמש תשקע והוא יישאר כאן, בינהו, לא גמור.

S. Yizhar, "Hashavuy", *Arba 'a Sipurim*, 1968, p. 138.

Discuss the tensions presented here between the external description of nature and the internal dialogue. How do they reflect the moral dilemma at the centre of the story?

8. Translate the following **seen** passages into **English** and comment as indicated below [13 marks for translation and 12 marks for comment]:

יום האחרון של גدعון שנחаб נפקח בזריחתי-שימוש מרטיטה. רד ורוגע היה השחר בהיפקחו. ריצודי-אור זרייזם קרצו זה אל זה בעליות, מפפים מבعد לחומר העבים המגיפה אתשמי המורה. מתוך ערומות צפן לשחר את זדנו ולא רימנו על השרב המקופל בו.

Amos Oz, "Derech Haruach", *Artsot Hatan*, p. 42.

ורק אן, שעה שהרווחות מרעדות את הכפר, גועשות בזעפן בין הבתים, הורסות את גיננותינו הקטנות ואל חיינו השקטים, רק אן הינו החשים — אנחנו, אנשי יתר — כי אכן, באו לפקוד אותנו, את הנידחים.

Yehoshua, "Massa Ha'erev shel Yatir", 'Ad Horef 1974, p. 9.

(FOR CONTINUATION OF QUESTION TURN OVER)

הנאציזם באו לבייחנו בטרם شهر. נאציזם של קולנווע היי אלה:
אכזריים, ערומיים ומונומטיים עד כדי בעתה, והיו דוברים בינם
לבין עצם אングליות שחיתוכה גרמני. הם שוטטו במוגפייהם בחדרים
ואנחנו נחבאו מתחת למיטה.

Avner Ben-Ner, “Kolnoa”, *Shki'a Kafrit*, p. 29.

How do these passages, each in its own way and taken together, demonstrate the new sensibilities of the State Generation in the transition from the Yishuv period?

END OF PAPER